

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE
(druhého senátu)
19. listopadu 2015

Věc F-37/15

Daniel van der Spree
v.
Evropská komise

„Veřejná služba — Odměňování — Ukončení služebního poměru s konečnou platností — Článek 6 odst. 1 přílohy VII služebního řádu — Příspěvek na znovusídlení v základní výši dvou měsíčních základních platů — Změna místa bydliště žalobce — Bydliště dcery žalobce — Důkaz“

Předmět: Žaloba podaná na základě článku 270 SFEU, jenž je použitelný na smlouvu o ESAE na základě jejího článku 106a, kterou se D. van der Spree domáhá zrušení rozhodnutí Evropské komise ze dne 19. května 2014 o vyplacení příspěvku na znovusídlení ve výši jeho jednoho měsíčního základního platu namísto dvou měsíčních základních platů.

Rozhodnutí: Žaloba se zamítá. Daniel van der Spree ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu náhrada nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí.

Shrnutí

*Úředníci — Náhrada výdajů — Příspěvek na znovusídlení — Podmínky poskytnutí — Skutečný přesun obvyklého bydliště — Pojem obvyklé bydliště — Znovusídlení s rodinou — Důkazní břemeno týkající se skutečného znovusídlení, které nese úředník — Zapsání do registru v určitém místě — Okolnost, která neumožňuje předpokládat obvyklé bydliště
(Služební řád úředníků, příloha VII, článek 6)*

Cílem příspěvku na znovusídlení je pokrytí nákladů a snížení zátěže, které je nucen snášet bývalý úředník z důvodu změny svého hlavního bydliště po definitivním ukončení služebního poměru, přičemž se předpokládá, že tyto náklady jsou vyšší v případě znovusídlení dotyčného úředníka s jeho rodinou, což odůvodňuje příspěvek na znovusídlení ve výši dvou měsíčních základních platů pro úředníky pobírající příspěvek na domácnost, kteří prokázali své znovusídlení se svou rodinou.

Změna bydliště stanovená v článku 6 přílohy VII služebního řádu musí být „skutečným přesunem obvyklého bydliště úředníka do nového místa uvedeného jako místo znovusídlení“ a pojem „obvyklé bydliště“ musí být vykládán jako „místo, které si osoba se záměrem, aby mělo trvalý charakter, zvolila za stálé nebo obvyklé místo svých životních zájmů“. Kromě toho je úředník povinen předložit důkaz o svém skutečném znovusídlení se svou rodinou. Tak je tomu i v případě předložení důkazu o znovusídlení rodiny úředníka.

Zapsání do registru v určitém místě je čistě formální skutečnost, která neumožňuje prokázat, že dotčená osoba má v uvedeném místě skutečné bydliště, takže tato skutečnost není rozhodující z hlediska prokázání znovusídlení ve smyslu článku 6 přílohy VII služebního řádu.

Kromě toho doklady vystavené správními orgány dané země, které odrážejí vazby dotčené osoby s uvedenou zemí, nebo dokonce uvádějí adresu v této zemi, jako jsou například potvrzení týkající se výkonu občanských práv nebo přihlášení motorového vozidla a zaplacení daní a poplatků s tím spojených, pokud uvedené doklady prokazují úkony nebo skutečnosti, které nejsou předmětem ověřování dotčenými správními orgány, nemají důkazní sílu. Tím spíše nemohou mít žádnou důkazní sílu prohlášení soukromých osob, které nejsou nutně schopné posoudit právní pojem „bydliště“ ve smyslu přílohy VII služebního řádu.

(viz body 29 až 31, 34 a 37)

Odkazy:

Soudní dvůr: rozsudek ze dne 25. listopadu 1982, Evens v. Účetní dvůr, 79/82, EU:C:1982:404, body 11 a 12

Soud prvního stupně: rozsudky ze dne 24. dubna 2001, Miranda v. Komise, T-37/99, EU:T:2001:122, body 29 až 31 a citovaná judikatura, a ze dne 8. července 2003, Chetaud v. Parlament, T-65/02, EU:T:2003:190, bod 64

Soud pro veřejnou službu: rozsudky ze dne 8. dubna 2008, Bordini v. Komise, F-134/06, EU:F:2008:40, bod 76 a citovaná judikatura, a ze dne 9. března 2010, Cvetanova v. Komise, F-33/09, EU:F:2010:18, bod 43 a citovaná judikatura